—32. T. on kahe Vabadusristi kavaler; koloneliks ülendati ta 1930 ja kindralmajoriks 1939. T. on koostanud jalaväe-eeskirja ja lahingueeskirja projekti, Vabadussõja Ajaloo Komitee poolt väljaantava populaarteadusliku suurteose „Eesti Vabadussõda 1918—1920" I, II (Tall., 1937, 1939) esialgse käsikirja ning avaldanud teose „Lühike Vabadussõja ajalugu" (Tall., 1939) ja hulga artikleid ajakirjas „Sõdur".

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I, II (1937, 1939); T. teenistuskirjast Sõjavägede Staabis jm. saadud andmed.

G. S-o.

***TREFFNER, Konstantin Edmund**, koolitegelane, on jätkanud tegevust H. Treffner'i gümnaasiumi direktorina ja Tartu Keskkoolide ning Gümnaasiumide Juhatajate Kogu esimehena. T. oli riikliku küpsus- ja täienduseksamite komisjoni juhataja kuni 1934; ta on olnud ka Tartu skautide maleva vanem ja Eesti skautide peavanem (kuni 1923), ajakirja „Eesti Skaut" vastutav toimetaja 1921—30 ja „Tõusmed" vastutav toimetaja 1926—27.

Isikl. jm. saadud andmed. *T.*

TREIBERG, vt. **TARVEL.**

TREILMAN, vt. **TOOMARA.**

TREUMANN, Madis, loomaarst ja seltskonnategelane, sünd. 6. XII 1855 vkj. Läänemaal Vigalas metsavahi pojana, õppis Tartu veterinaarinstituudis 1876—81, oli loomaarstiks Rakveres 1880—1906 ja ühtlasi Rakvere maakonna loomaarstiks 1889—1906, siis samas ametis Tallinnas, Lihulas, Teenuse mõisas ja Märjamaal 1906—20 ning Vigala jaoskonna loomaarstiks 1920—31; ta toimis ühtlasi õpetajana Vigala põllutöökoolis; surn. 22. VIII 1934 ukj. Vana-Vigalas. — T. oli Rakveres a-st 1882 E. Kirjameeste Seltsi usaldusmeheks ja rahva vanavara kogumistöö korraldajaks. Tulise rahvuslasena ja energilise tegelasena on T. võtnud elavalt osa Rakveres jm. seltskondlikust elust; ta oli 1907 EKS-i asutajaid. T. on esinenud kõnedega, avaldanud oma erialal palju populaarteaduslikke artikleid ajakirjus ja koostanud brošüürid ning raamatud: „Põllu väetaja" (Tartu, 1880), „Hobuse rauutamise õpetus" (*ibid.*, 1881), „Põrna põletik" (*ibid.*, 1886), „Loomade arstimise õpetus" (*ibid.*, 1891), „Hobuste kärnatõbe vastu" (Tall., 1922?) ja „Jahimeeste käsiraamat" (Tall., 1924).

И. Вальдманъ, Я. Неготинъ, Альбомъ immatrikulированныхъ въ Дерптскомъ, нынѣ Юрьевскомъ Ветеринарномъ Институтѣ 1848—1898 (1898); „Agronoomia" 1934, nr. 8 jm. saadud andmed. *H. K.*

TREUMUTH, vt. **LOONE.**

***TRIIK, Nikolai**, maalikunstnik, on a-st 1928 teotsenud kunstikool „Pallases" maaliateljee juhatajana ja lühemat aega ka graafikaõpetajana; ta nimetati kunstikultuuriliste teenete eest okt-s 1933 prof-ks ning valiti okt-s 1934 kunstiühing „Pallase" auliikmeks. 1939. a. lõpul siirdus T. pensionile. Oma töödega on T. osa võtnud mitmest kunstinäitusest kodumaal ja eesti kunsti tutvustusnäitusist välismail: Riias (1926 ja 1937), Helsingis (1929), Pariisis (1929), Lüübekis (1929), Kielis (1929), Königsbergis (1929), Berliinis (1930), Kölnis (1930), Kopenhaagenis (1930), Moskvas (1935), Kaunases (1937), Roomas, Budapestis ja Varssavis (1939). Ta teoste ülevaatenäitus korraldati dets-s 1934 Tallinnas ja jaan-s 1935 Tartus. T-i uuemas loomingus äratavad tähelepanu eeskätt arvukad eesti seltskonna- ja kultuuritegelaste portreejoonistused mitmesuguseis tehnikais. Neist joonistest, mis osutavad enamikus peent isiku karakteriseerimise võimet, on mainitavad kirjanik A. H. Tammsaare ja advokaat J. Sepa portree (mõlemad a-st 1927), J. Sisask'i, O. Lutsu, E. Hubel'i (kõik a-st 1928), pr. H. Hion'i (1929), prof. K. Schlossmann'i (1931) jt. portreed. Ta õliportreedest aga on mainitavad ovaalne „Autoportree" (1929), grupiportree „Pr. Sisask lastega" (1930), „V. Evald'i portree" (1935) ning „H. Martna portree" (1938). Alates 1929. a-st on T. omistanud jälle suuremat tähelepanu maastikumaalile, püüdes lihtsustatud vormis ja rahulikus, tasakaalustatud koloriidis kinnistada tüüpilist kodumaa looduses; seda laadi teoseist on väljapaistvamad kolm „Saaremaa rannamaastikku" (a-st 1929), „Männid" (1931), „Rutja rannamaastik" (1934), „Tartu vaade Emajõega" (1935) ja „Tartu motiiv" (1938). T-i looming on arvukate töödega esindatud Tallinna ja Tartu muuseumides; enamik ta töist on siirdunud aga erakätesse.

T-i teoste näituse kataloog (1935: koostanud Alfr. Vaga); H. Kom-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 342